

יוסף ז'סרדי ורז'ל

נערך ויוצא לאור ע"י "ז'סרדי ז'רז'ל" (בהתשתפות כולל "חזוני המעלה")
 העלוך לע"ג אבי מורי ר' יוסף בר אסתר סויסה ז"ל שנלב"ע ביום י' סיון התשנ"ב
 ואימי מורתי רחל בת איז'ה סויסה ע"ה שנלב"ע ביום כ"ז מר חשון התשע"ז

שבת נרות

שבת כה' מנחם אב ה-תשפ"ג
 פרשה: **ראה**
 הפטרה: **עניה סוערה**
שבת מברכין
 ראש חודש אלול ביום
 חמישי וששי המולד יום
 רביעי בשעה: 17:04
 17 - חלקים

הדלקת נרות - 19:10
צאת השבת - 20:01
ר"ת - 20:52

הדלקת נרות בשבת הבאה **19:02**

שמים	ראה
4:51	4:45
4:58	4:52
6:10	6:06
12:46	12:48
13:19	13:22
19:23	19:30

גבאי צדקה

כאשר הקב"ה מעניק
 לאדם עושר, אין זה
 לטובת עצמו בלבד, אלא
 הוא בבחינת 'גבאי
 צדקה',
 להיטיב בכספו עם עניים
 ונצרכים. לכן חובה על
 העשיר לדעת את גודל
 האחריות המוטלת
 עליו.

העלוך לרפואת
 חמי שלום בר שמוחה
 מנשה בר ז'נוב'רית
 מרת אהודי ז'נוב'רית
 ולע"ג חמותי מרים בת רחל ע"ה
 הרוצה להקדיש את העלוך או חלקו
 בטל... 052-5079555

אלול בפתח

השבת היא שבת מברכין חודש אלול. ימי הדין קרבים ובאים
 הגאון רבי ישראל מסלנט זצ"ל, מייסד תנועת המוסר, כותב על
 שבת זו: "מלפנים כאשר ידעתי כל איש אחוז פלצות מקול הקורא:
 חודש אלול". פתגם היה שגור כפי אבותינו: "אפילו דגים שבים
 רועדים באלול, ומעשה באחד מרבותינו שהלך בדרך וראה איבר
 נכרי חורש בשדה ומכינה לקראת זריעת הסתיו. הבן היה עצל,
 וחרש ברפיון. קרא אליו אביו ואמר לו: "חרוש במרץ, בני. מי
 שמתרשל במלאכתו בחודש זה, מפסיד את כל תבואת השנה".
 נרעש הרב ואמר לתלמידיו: "הבנתם את כל תבואת השנה
 כולה תלויה בגור הדין בראש השנה, וגור הדין יינתן לפי מיב
 הכנתו בחודש אלול, חודש הרחמים והסליחות.
 הרב אוהל יעקב זצ"ל שאל, במה שונה חודש אלול מכל השנה
 כולה. הרי כל השנה חייבים לשמור על כל המצוות, ואסור לעבור
 עבירות במה איפוא שונה חודש זה? והוא משיב במשל. מעשה
 באדם אחד שעבר להתגורר בשכונה חדשה. מובן, שהוא חיפש
 בסביבה בית כנסת לרוחו. חיפש, ומצא. בא להתפלל, מצא מקום
 ישיבה, והצטנע. הוא לא הכיר את המתפללים, ולא ביקש לקשור
 עמם קשרים. רק את הנכבד ביקש להכיר, משום שהם הקוראים
 לעלות לתורה בימי הוכרון, והמכבדים לעבור לפני התיבה. אבל
 אט אט נעשה האיש מעורה יותר ויותר בעסקי בית הכנסת, ואז
 שמע שעומדות להתקיים בחירות לועד בית הכנסת. החליט האיש
 להציג את מועמדותו. אבל אז השתנתה התנהגותו כליל. לפתע
 התחיל להקדים שלום לכל המתפללים, להכנס איתם בדברים,
 להתעניין בשלומם ובשלום משפחתם ולקשור אתם קשרים.
 ומדוע? משום שעד כה לא נצרך אלא לגבאים. אבל כעת,
 בבחירות, הרי יהיה זקוק לכל קול, ולכל המתפללים יש זכות
 בחירה, ומי יודע איזה מהם יכריע את הכף..... והנמשל? בכל
 השנה כולה, אנו מהדרים אחר מצוות "גדולות", אבל יש
 לצערינו מצוות "שהאדם דש בעקביו". האחד לא נזהר כדבעי
 בלשון הרע, השני מזלזל ברגע של ביטול תורה. אבל ימי הדין הם
 ימי "בחירות", כי בשמים נערכת "הצבעה". המצוות על הכף
 האחת, והעבירות על הכף השנייה. ומי יודע, אולי הכפות תהיינה
 שקולות, ומצווה אחת, קטנטנה, תכריע את הכף לטובה. עוד מלה
 אחת, בודדת, של תלמוד תורה על הכף האחת, והשנה כולה
 תהיה זוהרת ומאירה, שמחה ועלייה. וחלילה, חלילה, עוד מילה
 של לשון הרע על הכף האחרת ורחמנא ליצולן, על כן, אלול הוא
 הזמן בו נאסוף מצוות מכל הבא ליד, עוד ועוד, נאנוך משקל לכף
 הזכויות. ולא זו בלבד, אלא כבר השמיעונו חז"ל "לעולם יראה
 אדם עצמו ואת כל העולם כולו כאילו חציו זכאי וחציו חייב. עשה
 מצווה אחת הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות".

"מדוע נעלמו הדגים?" המשך

רבי חלפון היה יהודי ישיש, בן למעלה ממאה, שידיו רב לו בנגלה ובנסתר.
 צנוע וענוותן היה רבי חלפון, צדיק נסתר של ממש. בודדים עמדו על
 גדולתו, וגם הם נצטוו על ידו לשמור את הדבר בסוד מוחלט.
 בהיותו ישיש בא בימים, לא יצא רבי חלפון מפתח ביתו. אולם הוא לא חי
 לבדו. שני בניו הגדולים נהגו לבקרו מדי יום, להכין עבורו את מאכליו,
 להלבישו ולדאוג לכל צרכיו.
 ובאותו היום שנקבע לתענית דיבור בבית הכנסת, פרח הדבר מזכרונם של
 שני הבנים. רק בשעת צאת הכוכבים, כשדלתות ההיכל נסגרו, נזכרו לפתע
 באביהם הזקן, השוכב לבדו בביתו.
 בתוך רגעים ספורים התדפקו השניים על דלתו, טרופי נשימה, חיוורים
 מחמת התפילה הממושכת.
 האב הישיש קידם את פניהם בהבעת דאגה. "מה אירע?" שאל, "מדוע
 בוששתם לבוא?"
 "גזירה נתרגשה עלינו מידו של ריאד, משרי הממלכה", פתח הגדול, "ימחל
 נא לנו מרי אבא, על שהתעכבנו עד עתה".
 והם סיפרו באריכות על גזירת העלאת מס הדגים, עד כדי כך שאין ידם של
 יהודי תונים משגת לקנות ולו דג אחד לרפואה.
 רבי חלפון החריש. ידו הצנומה ליטפה את זקנו הצחור.
 אחר התנער וביקש נייר, קולמוס וקסת דיו.
 הוא רשם כמה מילים על הנייר, קיפל אותו כמה פעמים ותחבו בידי הבן
 הצעיר.
 "לך אל הים והשלך את הנייר אל המים", אמר, "והיזהר והישמר שלא
 לפתוח את הפתק".
 הבן הוריד ראשו בהכנעה. הוא יצא אל אויר הלילה הקריר, וכעבור כמחצית
 השעה כבר שחה הפתק במים העמוקים...
 ומאותו הרגע נעלמו הדגים מן המים.
 דייגי תונים, שנהגו להשליך את הרשתות בקלילות ולמשוך אותן בחזרה
 כעבור זמן מה כשהן כבדות ועמוסות לעייפה, נדהמו לגלות כי הרשתות
 ריקות לחלוטין.
 הם ניסו שוב ושוב, ובכל פעם העלו חרס. "מה זאת?" השתוממו איש אל
 רעהו, "להיכן נעלמו רבבות הדגים?"
 אולם לאיש מהם לא הייתה תשובה. המים הצלולים היו נקיים מדגים, מכל
 סוג שהוא, סמוך לחוף וגם בעומק הים.
 ובמטבח ארמונו של מלך תונים, תאנייה ואנייה.

העלוך לרפואת והצלחת אליעזר אלקיים וכל משפחתו ישלם ה' פעולם אמן

הודעות מרכז "Shor for Zion" פתוח בימים: א - ה פלא... 052-5079555

שיעורי לווין
 לע"ג מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל
 כל מוצאי שבת אפשר לצפות בשיעורי הרש"צ ר' יצחק יוסף שליט"א בלוויין על מסך גדול
 בבית הכנסת אשר ב"שבט סופר"

מנויים: לקבלת העלוך חניס במייל מידי שבוע שלח את המייל שלך למייל: SVISSA8@GMAIL.COM

piko netzp & more

"את הברכה אשר תשמעו אל מצות ה' אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום"
פרש"י את הברכה תקבלו על מנת אשר תשמעו.

לא כשם שתקבלו את הקללה דהיינו רק אחרי אם לא תשמעו וכו' וסרתם וכו' ללכת וכו' כי את הברכה אני נותן לכם כבר היום הזה מראש על מנת שאח"כ תעשו את כל המצוות. כי זה יש לאל ידכם לעשות, להיות צדיק יכול אדם להגיע. אם ירצה הוא יכול אפילו במחשבה של רגע לעשות תשובה ולהיות צדיק, כי רק במחשבתו הוא כבר יכול להגיע לדרגה של צדיק גמור, ועיין גמרא קידושין (מ"ט ע"ב) האומר לאשה התקדשי לי על מנת שאני צדיק אפילו רשע גמור מקודשת שמה הרהר תשובה בדעתו. ואלו כדי להיות רשע גמור, הוא צריך לעשות בפועל את כל העבירות. והברכה אף יכולה לחול מראש על מנת שיעשו המצוות כשם שהאירוסין יכולים לחול (לתפוס) מראש אם אומר שהאירוסין חלים עכשיו על מנת שהצדקות תבוא אחר כך.

"רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכו כמים"

פרש"י שלא תאמר הואיל וכולו היתר הבא מכלל איסור הוא שהרי קדש ונשחט בחוץ בלא פדיון ונאכל יכול יהא אף הדם מותר תלמוד לומר רק את דמו לא תאכל. איך היה הוה אמינא שיהא דם מותר באכילה. אלא דיש שלוש מדריגות קודש, חולין, וחולין שיצאו מכלל הקדש שאינם לגמרי חולין. **"ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה"**

פרש"י ברכה וקללה האמורות בהר גרוזים ובהר עיבל. פירוש ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה הכתוב אומר כאן שהקללה הארור האמור בפ' כי תבוא אמרו גם בלשון ברוך.

"ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה"
בקריאת שמע פרשה ראשונה הכוללת רק

מצוות, דבקים המצוות כל ישראל באחדות ושייך לשון יחיד. ופרשה שניה כולל מצוות ועבירות דאז כבר נעשה פירוד בכלל ישראל על ידי העבירות, נשנית בלשון רבים.

כמו כן כשמתחיל הפרשה בתיבת ראה לשון יחיד דאכתי לא הוזכר שום עבירה שייך לשון יחיד המורה על אחדות בכלל ישראל. ואח"כ לפניכם היום ברכה וקללה, כשמגיעים לענין שמזכר בו גם קללה והוא בא על העבירות, באם לא תשמעו, נעשה כבר פירוד באחדות ישראל ח"ו ושייך לאמר לפניכם לשון רבים.

"את הברכה אשר תשמעו וכו' והקללה אם לא תשמעו וכו' "

קללת חכם אפילו על תנאי היא באה, גמרא מכות (י"א ע"א). ובשואה האיומה דהיה דור דעה ונספו קדושים וטהורים והיו בבחינת אשר תשמעו חל עליהם הקללה של אם לא תשמעו. וכן גם לטובה דדור שמשיח בן דוד בא או כולו זכאי או כולו חייב דאף דכולו חייב יחולו עליו הברכות ד"ברכת חכם" אפילו על תנאי היא באה דהרי מידה טובה מרובה.

"את הברכה אשר תשמעו אל מצות ה' אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום"

פרש"י את הברכה על מנת אשר תשמעו. עי' בשפתי חכמים ש"אם" ו"אשר" חדא משמע, כדפרש"י ומולדתך אשר הולדת "אם תוליד עוד". וכאן משום דשונה הכתוב ולא כתב "אם" כמו בקללה אם לא תשמעו ע"כ דהאי אשר על מנת הוא.

ובאמת צריך להבין למה שינה הכתוב בברכה ומיכתב בלשון על מנת לשון תנאי, ואפשר להבין היטב על פי הגמרא מסכת מכות דברכת חכם אפילו על תנאי היא באה וא"כ כל שכן בתנאי של הקב"ה (וכן בגמרא ברכות ז' ע"א) וא"כ נכתב בפסוק את הברכה אשר תשמעו וכו' דוקא בלשון תנאי שאע"פ שאם יהיה שלא ישמעו ח"ו תהיה הברכה חלה עליהם.

הלכות ליל פסח

הלכות מלאכת ישראל הנעשית על ידי גוי בשבת בקבלנות

ההלכות מספר "הלכה ברורה" להרה"ג דוד יוסף שליט"א

שימוש בבית שנבנה באיסור ע"י הגוי בשבת

ואם רוב אנשי המקום בונים בתיהם בקבלנות, שבלאו הכי לדעת רבים מהפוסקים יש להקל אפילו לכתחלה לבנות בית זה על ידי גוים בשבת, (וכמו שנתבאר לעיל סעיף ה'), יש להקל להכנס לגור באותו בית אפילו לכתחלה, ואין בזה כל חשש.

ואם נבנה אותו בית על ידי גוים שכירי יום שנשכרו לעבודה זו על ידי היהודי, יש אומרים שבזה אסור מן הדין להכנס לאותו בית לגור בו לעולם. אולם מדברי מרן השלחן ערוך נראה שאף בזה אין האיסור מעיקר הדין, אלא רק נכון להחמיר בזה.

אבל אם נבנה אותו בית בהיתר, וכגון שהיה מחוץ לתחום שבת של העיר, וכיוצא בזה, מותר להכנס לגור בו, ואפילו הוא תלמיד חכם ואדם חשוב, ואין צריך להחמיר בזה כלל.

טז. אבנים שסיתת הגוי בשבת לצורך בית היהודי, שנתבאר לעיל (סעיף יב) שאסור לעשות כן אפילו אם עושה הגוי בצינעא בתוך ביתו, אסור לקבוע אותן בבנין, בין כשהיה הגוי שכיר יום, ובין כשעשה הגוי מלאכתו בקבלנות.

יז. בדין בית שנבנה בשבת באיסור על ידי גוים שנכון להחמיר שלא יכנסו לגור בו, יש אומרים שאפילו אם הבית עצמו נבנה בהיתר, אלא שהטיח שבתוכו נעשה באיסור בשבת, או שריצפוהו באיסור בשבת, נכון להחמיר שלא יכנסו לגור בבית זה. ואפילו אם חדר אחד מחדרי הבית נבנה בשבת על ידי גוים באיסור, נכון להחמיר שלא להכנס לתוכו.

יח. בית שנבנה באיסור על ידי גוים בחול המועד, מותר להכנס לגור בו, ואפילו אם אמר לגוי לבנותו בחול המועד, ואפילו היה הגוי שכיר יום אצלו.

יט. בדין בית שנבנה בשבת באיסור על ידי גוים שנכון להחמיר שלא יכנסו לגור בו, אין לחלק בזה בין אותו אדם שכנו בשבילו בית זה באיסור, לבין אחרים, ואף אחרים נכון להחמיר שלא יכנסו באותו בית לעולם. ולמנהג האשכנזים היינו דוקא כשהגוים שבנו את אותו הבית היו שכירי יום, אבל אם בנו בקבלנות, אף על פי שגם בזה עבר על איסור, יש להקל לאחרים להכנס לאותו בית.

ומכל מקום מותר למכור בית זה שנבנה באיסור בשבת. ואם אפשר הדבר ימכרנו לגוי, ואם אי אפשר למוכרו לגוי, וכגון שהוא בשכונה שגרים בה יהודים, או שהיה הדבר בארץ ישראל שאסור למכור בית לגוי, משום איסור "לא תחנם", מותר למוכרו ליהודי אחר. וכן אם מת אותו אדם שהיה בית זה שייך לו, מותר ליורשיו לגור באותו בית.

לחן ליל פסח

רב או בופר
רבי שמואל מקמינקא נהג לפזר לצדקה כל סכום בסף שנפל לידיו. פעם בא ממסע ממושר והביא עמו סכום נכבד, שהעניקו לו חסידיו. אולם עיר הערב כבר לא נותרה ברשותו פרוטה; הכול חילק לעניים.

בתו לא הצליחה לעצור בעצמה ואמרה: "לכולם אתה מחלק, ולבני-ביתך אינך משאיר מאומה".

חייד אליה הצדיק ואמר: "בתי, מה את מעריפה, שאביך יהיה רב או בופר?".

"בופר?!", הזדעקה הבת, "חס וחלילה!".

"ובכז, כך אמרו חז"ל: 'כל המעילים עיני מן הצדקה, כאילו כפר בעיקר', השיב לה הצדיק...